

Πυροκίσελλοι. Vide in Κάσιλλον.

ΠΥΡΕΪΟΝ, *Focui*, cujus usum in Ecclesia sic exponit Pentecostarum: καὶ ποιήσας πυρᾶν ἐν, τίθησι τῷτο μέθρ̄ καὶ, καὶ ἕτερον ἔμπροσθεν τῆ ἀγίων θυρῶν, καὶ βαλὼν θυρίαμα εἰς αὐτὰ, βαλὼν ᾗ καὶ εἰς τὸ θυριατὸν θυρίαμα πολὺ, ἀπαυρᾶ τῷτον ἐν τὸς τῆ Βήματι. Eadem habet Typicum S. Sabæ cap.46. in Dominica Paschali.

ΠΥΡΕΚΒΟΛΟΝ, *Igniarium*, πυρίον, Ἐμπύρδυμα, nostris *Fusil*, ex Lat. *Focile*, de qua voce consulendum Gloss. med. Lat. in *Focale*. Græci hodierni Πυριοβολικὰ dicunt. Constantinus in Tacticis pag. 11. σελοπήγια μεγάλα, πυρέκβολα, καὶ ὕσκα, λαρόσκα, &c. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 4. de Domestico & Magno Duce præcipuis exercituum, altero tetrὰ, altero mari, ducibus: ἰσῶσι τὸ συνήθες φλάμπυρον, ἥτοι τῆ σφαιρὸν μὲν πυρέκβόλων. Ubi Gretzerus *Crucem radios instar ignis emittentem*, geometrius verò Goarus, *Crucem cum quatuor igniariis Chalcybibus* interpretantur. Hisce quippe verbis innuuntur Palæologorum insignia, quæ plenam Crucem cum quatuor igniariis Focilibus præferunt. Vide Ἰσκα.

ΠΥΡΕΤΟΣ, *Calor immodicus aestatis*. Etymologicum MS. πυρετός, πῦρ ἐστὸς, ἐκ τῆ βέω κυρίως ᾗ, ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἐκ τῆ βέω κυρίως ᾗ, ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἢ τῆ θέρης ἐκκαυσί.

ΠΥΡΙΜΑΧΟΣ πηλὸς, Πυρίμαχοι τζεκάλη, apud Nicephorum Blemydem MS. de Chymia, non semel.

ΠΥΡΙΝΟΝ, Πύρωτον, Πύρωτον, *Pyretum*, Πυρίτης, Prophetis, apud Interpolat. Dioscoridis cap.491.

ΠΥΡΙΟΒΟΛΙΚΑ. Vide in Πυρέκβολον.

ΠΥΡΙΤΗΣ, in Glossis Chymicis MSS. ἔστι σῶρι καὶ μαγνησία. Vide in his vocibus, & suprâ in Πύρινον.

ΠΥΡΙΦΕΥΚΤΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. ἔστιν αἰθάλη θάψ.

ΠΥΡΙΧΑΡΙΟΣ, *Buricarius*, qui *Burico*, seu *Equo uehitur*: *Venator*. Nam ut censet Salmasius, *Buricus*, dicitur quasi Πυρίχοι, seu πυρίος. Scholiastes Basilic. ad lib. 60. p. 852. ubi ait eos qui in ludum venatorium damnantur, servos pœnæ fieri, hæc subdit: αὐτὴ γὰρ μόνη ἔστιν τῶτων διαφορὰ πρὸς τὸς ἄλλους παραιδουμένους θηρίους, ὅτι ἔτι μανθάνουσιν βενάτορες, ἢ πυριχάριοι, ἢ ἄλλω τινὰ ἠδονῶν καὶ τέρψιν τῆ δῆμι, ἢ τῆ κινῆν ἑαυτὸς, καὶ ἑξαλλεῖσθαι. Vide Βυρίχοι, & Gloss. med. Lat. in *Buricus*.

ΠΥΡΚΑΪΩΝ τελετή, quam δαμονιάδω vocat Balsamon ad Can. 65. Synodi Trullanæ, & usque ad tempora Michaëlis Patr. Constantinopol. qui sub Manuele Comneno vixit, durasse scribit: haud absimilis à *Brandonium* festivis Latinorum ludicris. Hanc verò pluribus ibi describit. Vide eundem Canonem, ubi ejusmodi πυρκαΐαι, quæ in Noviluniis ante Officinas & domos fiebant, interdiciuntur.

ΠΥΡΟΝΕΙΝ, *Urere*. Glossæ Græcobarb. ἔσθ ἄλλον θέρεισθαι, καὶ πυρόνεῖν εἰς τὸ ἄλλον. Hinc Πυρώται, *Ovis incumbere*, de avibus.

ΠΥΡΟΣΤΑΤΗΣ, *Olla*, *Lebes*. Scholiastes

Sophoclis ad Ajacem Mastigophor. *Χυτρώπες*, ὁ κοινὸς πυροστάτης, ὁ καὶ λάσαρον λέγεσθαι. Ita etiam Demetrius Triclinius, apud quem malè λόβαρον, pro λάσαρον scribitur. Eustathius ad Odys. p. pag. 1827. ἐπίστατο, ὁ καὶ πυρίστατο, καλέμενοι ὅν διπλαδὴ πυροστάτω οἱ ἀγροκόττοι λέγουσι.

ΠΥΡΡΟΙ δαίμονες, *Dæmones ad carnis incentiva provocantes*. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: παραλαμβάνει ὁ διάβολοι μετ' αὐτῆ πλῆθος πολὺ τῆ λεγομένη πυρρῶν δαιμόνων. Mox: οἱ ἐν πυρρακῆς δαίμονες ἤρξατο εἰς αἰσχρὰς ἐνοίας καὶ σαρκῆς πτωσιν κατὰφλέγειν αὐτόν. Rursum: οἶδε γὰρ πυρρῶν δαιμόνων καύσωνα.

ΠΥΣΚΑΛΙΖΕΙΝ, seu *πυσκαλίζειν*, *Convocare*. Glossæ Græcobarb. μαζόνου, συγκρῆσθαι, πυσκαλίζει. Anonymus de Amoris Callimachi & Chrysothoes:

Τὸν μιθαρὸν τῆ κηπερῆ τῷτον ἐπυσκαλίζει.

ΠΥΣΜΑΤΑΡΗΣ, *Capito*, *Caritatus*, Κεφαλωτός, Σκληράχλω. Vide Πυσματάρης.

ΠΩΓΩΝΙΟΝ, *Barba*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Πώγων, τὸ πωγωνίον.

ΠΩΛΑΡΙ, pro Πωλάειον, *Pullus equinus*. Cyrilus in Lexico: πῶλο, τὸ πωλάρι, ὁ ἴππο. Ita rursum infrâ.

Πωλίον, eadem notione. Scholiastes Oppiani lib. 5. v. 579. ubi de Hirundinum pullis: ὀρταλίγοισι, πωλίοι.

ΠΩΛΟΣ, *Asinus*, ὁ ἀσῖδο, in Lexico MS. Cyrilli, & in Epimerisimis Herodiani MS. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Πωλὸ πῶλο ὁ ἀσῖδο, Πωλὸ καὶ τὸ πιπράσκω.

Ita usurpant Evangelistæ non uno loco. At hæc vox equis etiam convenit. Lexicon MS. Colbertum: πῶλο, ἴππο, ἢ ὄνθ' διέτης, ἢ πετίτης. Vita MS. S. Abergij: διζιώτατα παραμυθησάμενοι, ὀχλήματα πωλικῆ ἐπιβαίνει.

ΠΩΛΟΤΡΟΦΟΣ, *Adhuc pullus est in nido carnis*, *Nidarius Falco*. Orneosophium pag. 244. τὰ φαλκίονια τὰ ἑξωπίασα κράτιστα παρ' ὅ τὰ πωλότροφα. Alij: πωλότροφα, *Pullistrata*, seu *pullos domi rastros* interpretantur. Vide Gloss. med. Lat. in *Pullistrata*, & suprâ in ἑξωπίασθαι.

Πωμάειν, pro Πωμάριον. Anastasius Sinaita de Etymolog. Πωμαριν, Ραμαίσι ἔστιν λέξις: πωμάρια γὰρ λέγουσι τὰ κηπία.

ΠΩΜΗΡΙΟΝ, *Pomerium*. Utuntur Plutarchus in Romulo, Zonaras in Julio Cæsare sub fin. &c. Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 1708. & 2062. πωμήριον, τὸ τῆ τάχης καλλώπισμα. Suidas habet ἐκόμισμα. Dio lib. 42. 43. ταῦτα τε ἐποίησεν, καὶ νόμους εἰσέφερε, τότε πωμήριον ἐπὶ πλῆθον ἐπέζησεν. Utitur rursum alibi.

ΠΩΠΟΤΕΣ, *Unquam*, Πάπθι. Vide Georg. Contarem in Hist. Athenar. p. 114.

ΠΩΡΙΚΟΝ, pro ὀπωρικόν. Synaharium Maximî Cythar. 2. Decemb. ἦτον ᾗ ἢ βρώσις τῆ ὀπώρα, ἢ γυν πωρικόν, καὶ τὸ πότον τῆ νερόν.

ΠΩΡΟΣ, lapidis species, quem Ἰωρίτω Græci vocant. Coitanis MS. l. 2.

